

Az egyház másképpen születik újjá

Henri Boulad SJ alexandriai szentbeszéde 2019. április 28-án

Melyik eseményről beszél most mindenki? A párizsi Notre-Dame-i tűzvészről.

Nyolcszázötven éve áll a katedrális stabilan, két nagy tornyával és harangtornyával. És akkor hirtelen jön a hír, hogy ég a katedrális. Hatalmas felindultság egész Franciaországban, s a világ más tájain is. Mi lehet ez? Bűntény? Talán. Baleset? Talán. Azon tűnődöm, mit is jelent az, hogy a Notre-Dame katedrális romba dől.

Lényegét tekintve ez nagyon szomorú, rettenetes, drámai. Am nem lehet-e ez annak a jele, hogy az egész Egyház halad a romba dőlés felé? Nem lehet-e az annak szimbóluma, hogy merre tart az egyház Franciaországban vagy Európa más részein? Mire való egy kőből épült egyház, amikor az élő egyház nem hisz többé nagy dolgokban?

Franciaország valaha az Egyház legidősebb lánya volt. Vajon még mindig az? Nem tudom. A vasárnapi misék látogatottsága 50-ről 20, 10, majd 5%-ra csökkent. Franciaország lakosságának mindössze 1,6%-a jár rendszeresen a vasárnapi szentmisére. Az Egyház legidősebb lánya... Ez a torony, amely most leégett, annak az Egyháznak a szimbóluma, amely szétesőben van, amely most készül összedőlni.

Európa, amely szétesőben van! A keresztény civilizáció szétesőben van.

És akkor ott vannak a botrányok, amelyeket ismerünk. Botrányok mindenhol, főképpen Nyugaton, sőt a Vatikánban is. Szégyenkezve kérdezzük: Uram, ez a te Egyházad?

Hitünk súlyos megpróbáltatásnak van kitéve. Az Egyházban hinni ma nem tűnik normális dolognak. Minden adott a hit elvesztéséhez. És mégis, most, igenis most kell választ találni a kihívásra.

Egy bizonyos Egyház éppen meghalni készül. És a Notre-Dame tornya az egész múltat szimbolizálja. Azt illusztrálja, hogy talán – és én hiszem ezt – az Egyház, amelyennek ismertük, nincs többé. De jaj! Ön pesszimista!!! De nem! Az az Egyház, amelyennek ismertük, a múltból, a középkorból, a keresztény századokból megörökölt Egyház eltűnőben van.

Új Egyház van készülőben. Igen. Erre a születőben lévő Egyházra

kell a figyelmünket összpontosítani. Amint maga Jézus mondta: Krisztusnak meg kellett halnia, hogy beléphessen dicsőségébe. És az Egyháznak is meg kell halnia, hogy megszülethessen egy másik Egyház.

Amit most mondtam, azt motíválja az a szörnyűség, ami a keresztények ellen zajlik, hiszen tudjuk, hogy a világon a legüldözöttebb kisebbségek, csoportok keresztények. Hatalmas visszhangja volt az új-zélandi merényletnek. Mert valóban borzalmas volt. De míg ott 49-en haltak meg, Ugandában 600 keresztényt mészároltak le. 600 keresztényt! Sri Lankán két nappal ezelőtt 360 keresztényt gyilkoltak le. A világon a legüldözöttebb kisebbség a kereszténység. És Európában már nem szeretik a keresztényeket, nem akarnak belőlük.

Üldözik és el akarják pusztítani a kereszténységet fanatikus csoportok, továbbá az egész világon elterjedt eszmerendszer, a szabadkőművesesség és az elvilágiasodás. Mindenütt megtalálhatók. Az iszlamiszták együttműködnek a szabadkőművesekkel. Iszlamiszták, szabadkőművesek, nemzetközi pénztöke. Elkecsesítik.

Hát nem! Most állok fel, és most akarom megmenteni az Egyházat. Bűnös? Igen! Gyalázatos? Igen! Kompromittált? Igen! Ó az én anyám, énem legjobb része, éppen ezért állok ma fel, és azt mondom: Az Egyház az én anyám, hiszek benne, akarom őt, erőm szakadtáig dolgozni fogok érte, hogy újra megtalálja azt a dicsőséget, fényt és életet, amit Krisztus hozott.

Krisztus azt mondta az apostoloknak: A rossz hatalma nem fog ki rajtunk. Vagy más fordításban: A pokol kapui nem vesznek erőt rajtuk. A rossz mindenütt elszabadult láncából. Tomboló dühöngés van az Egyház ellen mindenütt. És mi, akik évtizedek óta itt élünk a Közel-Keleten, mi tudjuk, mit jelent ez. A nagy kísértés a kételkedés. Kételkedés az egyházban, kételkedés a jövőben.

Hát nem! A pokol kapui nem vesznek erőt rajta, a rossz hatalma nem vesz erőt rajta. Péter, Péter, Péter... Uram, miért éppen Pétert, ezt a gyenge, gyáva embert választottad egyházad alapítójának? Választhatnál volna alkalmasabbat. De

ő Pétert választotta, mert az a Péter, aki őt háromszor megtagadta, ez egy kicsit a mai Egyház is, amely megtagadja őt. Az emberek félnek kereszténynek lenni. Szerencsére Egyiptomban az üldözött kopt keresztények büszkén viselik a csuklójukra tetovált keresztet. Pedig felgyújtják üzleteiket, felgyújtják otthonaikat. És gondoljunk arra a 21 fiatalra, a Beni Suef melletti kis faluból, akiket térdre kényszerítettek, s elvágta a torkukat. Haláluk előtti utolsó szó, amit kiejtettek: Jézus, Jézus!

Kedves barátaim! Az élő Egyháznak, Krisztus Egyházának a jele az üldöztetés. Az üldöztetés az átjáró, belépő. Pár nappal ezelőtt követjük Jézust borzalmas szenvedésében. Minden okunk megvan arra, hogy kételkedjünk ebben az Egyházban, amely az összeomlás felé halad. Minden okunk megvan a kételkedésre. És én éppen ezért hiszek. Amikor minden okom megvan a kételkedésre, akkor hiszek. Hiszek az egy, szent, szent... Ó, nem! De igen, szent! Éppen mivel szent, ezt a szentséget kell megélnünk, ha fel akarjuk támasztani az Egyházat, és meg is tesszük. Most kezdjük, ti és én. Igen, katolikus, apostoli.

Halála előestéjén Jézus azt mondta, hogy „Ne féljete!”; ezért mi nem félünk. Krisztus feltámadt, és mi vele együtt feltámadunk, és az Egyház ugyanazon a szenvedésen, ugyanazon a kálvárián fog keresztül menni.

De a horizonton már körvonalazódik egy másik Egyház. Kérdezhetitek: Hogyan történik ez? Nem tudom, nem tudom, de nagyon különbözni fog a mai Egyháztól. Lehet, hogy vissza kell térni a katakombákhoz. Hogy az Egyház megtisztuljon a mártírok vérében és az üldözésben.

Uram, hiszek benned, hiszem, hogy feltámadtál, hiszem, mi is meg vagyunk hívva a feltámadásra. Hiszem, hogy veled az Egyház fel fog támadni. Légy az Egyházzal ebben a megpróbáltatásban!

Fordította: Décsy Erzsébet

Forrás: <https://www.youtube.com/watch?v=y1FO7aAZVAs>